

[Steen Folke]

statsministeren rede til at sige klart og utvetydigt, at han tager afstand fra de israelske bosættelser og fra de nye planer om bosættelser, der foreligger?

Med hensyn til Melodi Grand Prix nøjedes statsministeren jo med at sige, at løsningen af Jerusalemproblemet måtte ses inden for rammerne af en samlet løsning. Det, jeg var ude efter, var en vurdering af, hvordan det virker, at der afholdes et Melodi Grand Prix. Kan statsministeren ikke se, at den israelske stat koldt og kynisk bruger dette Melodi Grand Prix som støtte til sin okkupation af Jerusalem? Jeg mener, det ville være godt, hvis statsministeren kunne se denne sammenhæng og selvfølgelig derfor også se, at det er uhyre problematisk, for nu ikke at sige det for stærkt, at en institution som Danmarks Radio direkte medvirker til at give Israel denne propagandamæssige støtte, som regimet er ude efter i forbindelse med afholdelsen af Melodi Grand Prix.

Hermed sluttede spørgsmålet.

7) Til udenrigsministeren af:

Steen Folke (VS):

»Hvad er årsagen til, at den danske regering i EF-Ministerrådet er gået med til et tolt knæfald for EF-Parlamentet i striden om EF-budgettet for 1979?«
(Spm. nr. 752).

Skriftlig begrundelse.

Da striden mellem Ministerrådet og EF-Parlamentet om budgettet for 1979 nåede en foreløbig kulmination i december 1978 med Parlamentets vedtagelse af et budget efter Parlamentets ønske, tog den danske regering kategorisk afstand herfra. Ifølge udenrigsministeren havde EF-Parlamentet ingen ret til at foretage en sådan vedtagelse, som var i modstrid med den af Ministerrådet fastsatte maksimale stigningstakt for udgifterne. Der kunne derfor ikke være tale om, at den danske regering ville acceptere det parlamentsvedtagne budget. Som en konsekvens heraf har Danmark i de første måneder af 1979 ved indbetalinger til EF boykottet den danske andel af den del af budgettet – i alt 480 mill. regningsenheder – som efter den danske

regerings opfattelse ikke var retmæssigt vedtaget.

Men ved et rådsmøde (budgetministre) den 22. marts er den danske regering gået med til et ynkeligt knæfald for EF-Parlamentets afpresningspolitik. I lighed med de øvrige EF-lande har Danmark tilsluttet sig et af EF-Kommissionen formuleret kompromis, som forhøjer EFs budget for 1979 med 325 mill. regningsenheder ud af de af EF-Parlamentet ønskede 480 mill. regningsenheder.

Regeringen sprang op som en løve og faldt ned som et lam. Ikke blot forsvandt regeringens principielle afstandtagen fra EF-Parlamentets handlemåde som dug for solen. Kompromiset kom oven i købet til at omfatte et beløb på mere end $\frac{1}{3}$ af Parlamentets ønsker.

Det forhøjede EF-budget for 1979 vil i sig selv bidrage til EF-integrationen. Samtidig indebærer det en vigtig sejr for det integrationsvenlige EF-Parlament i bestræbelserne på at erobre en større reel indflydelse på EFs beslutningsproces. Den danske regerings tilslutning hertil bevidner til fulde, at Danmark er udstyret med en EF-regering.

Steen Folke (VS):

Sidste efterår opstod der en strid mellem EF-Parlamentet og Ministerrådet i forbindelse med 1979-budgettet. Ministerrådet vedtog, at EF-budgettet ikke måtte stige med mere end 11,4 pct., men EF-Parlamentet ønskede en kraftig forøgelse af budgettet for regionalfonden, en forøgelse, der gik langt ud over, hvad Ministerrådet ville være med til. Ministerrådet gik ind for 4,3 mia kr. til regionalfonden, mens EF-Parlamentet ønskede dette beløb forhøjet med 3,4 mia kr. til i alt 7,7 mia kr. Den foreløbige kulmination i striden nåedes midt i december, da EF-Parlamentet ved sin formand, Emilio Colombo, trods Ministerrådets protester erklærede EFs budget for 1979 for vedtaget inklusive de 7,7 mia kr. til regionalfonden.

Dengang tog den danske regering klart afstand fra EF-Parlamentets vedtagelse. Udenrigsministeren udtalte, at der var tale om en uretmæssig vedtagelse, som der ikke kunne være tale om at acceptere, og i konsekvens af denne holdning har Danmark i de første måneder af 1979 boykottet den del af